

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Шановні читачі, автори, колеги!

Ми розпочинаємо цей номер вшануванням пам'яті Всеволода Арутюновича Лазаряна (1909–1978), видатного вченого-механіка, спеціаліста в галузі динаміки рухомого складу залізниць, заслуженого діяча науки і техніки УРСР, доктора технічних наук, академіка АН СРСР, лауреата Державної премії УРСР в галузі науки і техніки, генерал-директора дороги та будівництва III рангу, ректора Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту (ДІІТ, 1941–1958), автора понад 300 наукових праць та винаходів.

З ім'ям академіка В. А. Лазаряна пов'язано створення й розвиток наукової школи транспортної механіки на базі ДІІТу, що дала путівку в життя сотням учених: кандидатів і докторів технічних наук.

Досить згадати лише декілька знакових для наукового світу напрямків, які реалізовувалися завдяки зусиллям академіка Лазаряна В. А.: організація руху довгосоставних поїздів підвищеної маси на основних напрямках залізниць, організація унікальних (на той момент) теоретичних й експериментальних досліджень високошвидкісного (до 250 км/ч) транспорту, а також формування проектних рішень для швидкісних залізничних ліній «Центр-Південь», забезпечення розрахункової та експериментальної частини на реалізацію залізничної складової, так званого, БЖРК (бойового залізничного ракетного комплексу), який передбачав не тільки транспортування міжконтинентальних балістичних ракет із ядерними зарядами, а й забезпечував пуск таких ракет в польових умовах безпосередньо із залізничної колії. Найбільш значущі наукові роботи все-таки пов'язані з проблемами механіки залізничного транспорту: поздовжня динаміка поїзда, динаміка вагонів, взаємодія рухомого складу залізниць та шляху.

Показовим є також і те, що на базі ДІІТу академіком Лазаряном В. А. був створений в 50-ті роки минулого століття перший в Дніпропетровському регіоні Обчислювальний центр, програмно-апаратне забезпечення якого дозволило вирішувати масштабні наукові завдання для залізничного транспорту.

За час роботи В. А. Лазаряном підготовано 20 докторів та більше 100 кандидатів технічних та фізико-математичних наук. Саме вони та вже їх учні, неформальний творчий колектив дослідників різних поколінь, продовжили й продовжують справу свого лідера – розвиток наукової школи транспортної механіки.

У цьому номері журналу «Наука та прогрес транспорту» ми публікуємо спогади професора Казакевича Михайла Ісааковича, видатного вченого в області аеродинаміки мостів та інженерних конструкцій, які підкреслюють масштабність особистості В. А. Лазаряна та його славетних учнів – професорів М. Г. Бондаря та Є. П. Блохіна.

У цьому номері журналу «Наука та прогрес транспорту» ми публікуємо спогади професора Казакевича Михайла Ісааковича, видатного вченого в області аеродинаміки мостів та інженерних конструкцій, які підкреслюють масштабність особистості В. А. Лазаряна та його славетних учнів – професорів М. Г. Бондаря та Є. П. Блохіна.

Мямлін С. В., д.т.н., професор